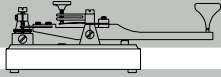

9 1771373 833007

Morsum Magnificat®

Professioneel

reproducieren zonder schriftelijke toelating van de uitgever is verboden www.presscopyrights.be

ISSN 1373 - 833X

Gent 21 mei 2011

190-04 mei 2011

Vlaamse Journalisten Vereniging vzw ontvangen in stadhuis van Gent.

foto EVER

VJV bestuur samen met de Gentse Schepen Christophe Peeters -7e van links- in Gents stadhuis

Christophe Peeters

Het was in het verleden al een gewoonte dat de Vlaamse Journalisten Vereniging, buiten de Algemene Vergadering, in het kader van onderlinge sociale contacten tussen de leden en hun partners, jaarlijkse bijeenkomsten organiseerde, maar sinds Walter Van Den Branden in 2009 voorzitter werd, is de belangstelling van de VJV vzw leden en hun partners fel gestegen. Een voorbeeld daarvan is de bijeenkomst die op 21 mei 2011 in Gent werd gehouden. Mede door het uitstekend weer, het voorjaarsdiner in Novotel, de officiële ontvangst in het stadhuis van Gent en een bezoek aan het stadsmuseum STAM, kon dit niet anders als een over de ganse lijn geslaagde dag worden genoemd. De nog te veel afwezige VJV vzw leden hadden ongelijk.

meer p. 2

Morsum Magnificat® Professioneel

Is een periodiek dat maandelijks één of meerdere malen zowel online als in geprinte versie verschijnt. Het is totaal onafhankelijk en onderscheidt zich van andere tijdschriften wegens het dieper ingaan op het "maatschappelijke". De belangen van de burger staan aan de top, zonder politieke of andere inmenging waardoor onderwerpen behandeld kunnen worden die elders onvoldoende of helemaal niet aan bod komen, we bestrijden de corruptie, de incompetentie en het machtsmisbruik. Lezers kunnen reageren via de postbus of via e-mail.

Jaarabbonementen ²
 Online -PDF- : 80 euro
 Online sociaal -PDF- : 50 euro
 Losse nummers in kleur : 10 euro
² BTW inclus.

Verantwoordelijke uitgever
 hoofdredacteur :
 Erik Verbeeck
 Postadres :
 Postbus 57 3620 Lanaken.

◀ van p. 1 **Opmars.** Na het succes -door de aanwezigheid van vele leden en hun partners- van de Algemene Vergadering van 4 december 2010, waar Bart De Wever als "Mysterie Guest" opdook scoort de nieuwe voorzitter met de organisatie te Gent, andermaal. Toch daagt voor dit soort evenementen slechts tien procent van de leden op. De Vlaamse Journalisten Vereniging scoort sinds kort duidelijk beter dan andere verenigingen, vooral de beroepsjournalisten doen het slecht, dat hebben ze door hun massale afwezigheid bij evenementen in het IPV aan de Grote Markt aangetoond.

IPV Story.

Dat de Vlaamse Journalisten Vereniging bij haar toespraak in het

Walter Van Den Branden

Gents stadhuis fulmineerde naar het debacle rond het pand aan de Grote Markt 40 te Antwerpen, is zeker terecht. Of de uitval van Walter Van Den Branden richting Antwerps stadsbestuur, die na de toespraak van de Gentse Schepen werd gehouden, niet té scherp was en Gent -die net als Antwerpen een socialistisch bestuur heeft-

Schepen Peeters.

door de sneer van de VJV voorzitter niet verveeld is, weten we niet. De wrijvingen tussen het IPV en de stad Antwerpen zijn al minstens twee jaar bekend, óók binnen het IPV waren er spanningen, men had er "werkpaarden" en "showpaarden" en die konden vaak niet samen door dezelfde deur. Het sprookje van feesten en reizen van sommigen binnen het IPV, was een schoon liedje dat niet kon blijven duren". Het VJV vzw bestuur is in het IPV verhaal veel te lang aan de zijlijn blijven staan, ze hebben veel te lang gewacht om actief op zoek te gaan naar een andere stek, hebben daardoor hals over kop de toevlucht tot Alfacam dienen te nemen en "haast en spoed zijn zelden goed", want Alfacam geeft slechts een tijdelijke oplossing en om bij Alfacam te blijven zal de kassa van de VJV vzw piepen en kraken.

Op naar Gent?

De toespraak van Walter Van Den Branden was, buiten de sneer naar Antwerpen, duidelijk een knieval voor de stad Gent. Schepen Christophe Peeters had tijdens zijn toespraak voordien laten verstaan, verrast te zijn over de talrijke opkomst van de Vlaamse

Vereniging van Journalisten -VVJ-, de Schepen had zich in de volgorde van die woorden duidelijk vergist. Gent staat weliswaar open voor contacten met verenigingen, waarbij Gent van de gelegenheid gebruik maakt om de stad te promoten, maar de Schepen benadrukte bijzonder blij te zijn om de Vlaamse Journalisten Vereniging te kunnen ontvangen. Gent probeert met de journalistiek goede relaties te onderhouden, de éne kan niet zonder de andere. "De relaties met de pers zijn dan ook zeer goed", zei Schepen Christophe Peeters die er nog aan toevoegde dat Gent een stad is van kennis en cultuur met een groot cultuurpatrimonium wat werd aangetoond door de oude historische abdij van de Bijloke waar de VJV vzw later op bezoek ging.

▶ meer p. 3

Denise Van Den Broeck

Centrum voor journalisten en trauma.

CJT : Satellietvereniging van het Amerikaanse "Dart center for journalism & trauma".

Het was al bekend gemaakt in het orgaan van de VJV vzw, De Nieuwe Tydinghe van april-mei-juni 2011, maar nu mocht onderzoeksjournalist en bestuurslid van de beroepsjournalistenvereniging VVJ, -dat niets van de VJV vzw moet weten, red-, Denise Van Den Broeck, tijdens de lunch in de prachtige kelder uit de 17e eeuw van het Novotel te Gent, een lans komen breken voor het CJT -Centrum voor journalisten en trauma -. Het idee van een CJT is na de dood van Danny Huwé van twintig jaar geleden, ingegeven door het Ministerie van Binnenlandse zaken. -dat de beroepsjournalisten erkent en doorgangsbewijzen levert, red-. Binnenlandse Zaken wilde met dat initiatief journalisten voorbereiden op toestanden in crisis- en oorlogssituaties, er werden cursussen georganiseerd om journalisten voor te bereiden op dergelijke crisissituaties. Spreker Denise Van Den Broeck zegt nooit in crisissituaties geweest te zijn maar is het als onderzoeksjournalist gewend de meest ongewone dingen te doen, zij zegt de facto bijzonder nieuwsgierig te zijn wat haar in situaties brengt waarop ze niet is voorbereid. Om die reden heeft Denise Van Den Broeck aan de cursussen deelgenomen, gegeven door Erik De Soir, -zie link onderaan- die ondermeer te maken hebben met het psychologisch effect van

meer **03**

Links naar websites ivm dit artikel

<http://www.mothersforpeace.be/>

<http://www.journalistenentrauma.be/index.htm>

<http://www.ajpp-vjpp.be/NL/can.html>

<http://dartcenter.org/>

<http://video.be.msn.com/watch/video/crisispsycholoog-erik-de-soir-over-drama-in-dendermonde/u5u80qp2>

http://www.nieuwsblad.be/article/detail.aspx?articleid=BLFVA_20110523_001&postcode=9000

http://www.uitkerke.be/FOTO'S/Herald_101/pages/106%20-%20Herald%20of%20free%20enterprise%20-%20Berging.htm

van **02** deze ervaringen en het effect ervan op de persoon. Denise Van Den Broeck had het over journalisten die zonder enige voorbereiding naar oorlogsgebieden worden gestuurd en die, als lid van de VVJ, de kans dienden te grijpen aan de cursussen deel te nemen. Zij verwijst terloops naar het "Dart center voor journalism & trauma", een internationale organisatie die zich bezighoudt met de traumatische gevolgen van een bepaalde reportage. Denise is niet alleen met die mensen gaan praten, maar heeft de Europese voorzitter in de Residence Palace -het dure bolwerk van de VVJ in de Wetstraat 155, red- uitgenodigd, waarna zij ook bij hen werd uitgenodigd, zodoende in contact komend met een netwerk van journalisten over de hele wereld, vaststellend dat zij dezelfde ervaringen hadden opgedaan en traumatische dingen hadden meegemaakt. Denise heeft drie jaar geleden de opdracht ontvangen om een antenne van het "Dart center voor journalism & trauma" in België op te richten.

Checkboek VTM.

Denise is als gevolg daarvan, gaan praten met journalisten, met het bestuur van de VVJ en met Gilbert Hertecant - gewezen medewerker van de persdienst van Defensie en hoofdredacteur van het militair weekblad VOX, red- van de VJPP -een overwegend Franstalige vereniging die ondertussen onder de vleugels van de VVJ ressorteert, red-. Denise vertelde dat Hertecant informele verslagen had opgesteld over de ramp met de Herald of Free Enterprise -6 maart 1987-. Er werd ook gesproken met Paul Van Schoor die lid is van de Raad Van Bestuur van de CJT. Van Schoor was de

cameraman die Danny Huwé zag doodbloeden terwijl hij zichzelf tegen de sluipschutters in Boekarest diende te beschermen, het bloed van Danny Huwé zou over het gezicht en lichaam van Paul Van Schoor gelopen zijn. De cameraman liep daarvan niet meteen een trauma op, dat kwam pas later. Twintig jaar geleden werd er in dergelijke gevallen niets ondernomen om de betrokken persmensen te steunen, VTM overhandigde de cameraman een cheque met de boodschap "Ga nu maar even met vakantie". Nadien werkte Paul Van Schoor, ondanks het trauma, verder rond dagelijkse ongevallen waarbij hij werd geconfronteerd met het leed van de slachtoffers en hun familie, óók slachtofferhulp bestond toen nog niet. Pas toen de cameraman een dokter opzocht werd het duidelijk dat "Post traumatische stress" de oorzaak was van zijn problemen.

Make-Up.

Met vrouwenactiviste Jennie Vanlerberghe -link- voorzitter van "Moeders voor de Vrede" -link- haalt Denise Van Den Broeck weer een ander voorbeeld aan. De vrouwenactiviste heeft zich voor de eerste keer geprofileerd in de oorlog in Sarajevo waar zij door de contacten met "Jan met de pet" die zij interviewde, de problemen van de vrouwen, die buiten de oorlog stonden, ontdekte. Denise heeft blijkbaar voor haar artikels gekeken bij die vrouwen in oorlogsgebied, de noden van die vrouwen gezien en vastgesteld dat deze blijkbaar veel belang hechtten aan make-up. Daarom heeft zij als journalist een inzamel-actie gevoerd want vrouwen hebben, om zich goed te voelen, make-up broodnodig, waardoor zij hun gezin beter kunnen ondersteunen, vertelt Denise Van Den Broeck.

Workshops promoten.

Denise Van Den Broeck komt ook om de workshops te promoten. Er worden namen genoemd als Gilbert Hertecant en Walter Govaerts, deze laatste is een op rust gesteld directeur van de bijzondere operaties van de Federale politie, die ook lezingen heeft gegeven inzake trauma's bij politieagenten.

Doelstellingen.

Tot slot geeft Denise Van Den Broeck nog de doelstelling van de CJT :

°1. *Wedijveren voor meer respect voor slachtoffers in de pers.*

°2. *Journalisten die heel erge dingen hebben meegemaakt helpen in peer to peer support.*

°3. *Contacten met de overheid.*

NVDR

Denise Van Den Broeck schreef al zeven boeken, ondermeer over de mishandeling van bejaarden in rusthuizen, maar beschouwt zichzelf, niettegenstaande ze "toevallig" bij de VVJ zit, als een "gewone" journalist" en is zonder pretentie, "Jullie zijn allemaal welkom" voegde Denise er aan toe. Denise is vast en zeker te goede trouw, maar deze redactie gelooft niet dat iedere aanwezige van deze bijeenkomst en / of alle leden van de Vlaamse Journalisten Vereniging bij de VVJ welkom zijn. Tijdens de Staten Generaal van de Media heeft Marc Vandelooverbosch aan de auteur van dit artikel duidelijk gemaakt dat hij deze liever niet, of althans zo

De Vlaamse Journalisten Vereniging vzw heeft duidelijk de weg naar Gent gevonden.

NVDR

De voorzitter Walter Van Den Branden heeft, sinds zijn aanstelling in december 2009, aangetoond de belangstelling van de leden voor de Algemene Vergadering op te drijven, vooral de aanwezigheid van de partners legde meer gewicht in de schaal van het totaal aantal deelnemers. Toch wordt telkens weer vastgesteld, dat vooral het culinaire aantrekt, zodra het gratis smullen -voor de leden- is afgelopen kuisen diverse leden, om het op zijn Antwerps te zeggen, "hun schup af", het aantal aanwezigen voor de activiteit na de lunch zakt dan als een pudding in mekaar, de voorzitter moet daar het geweer van schouder veranderen. Gratis eten en drinken en dan opstappen is boerengedrag.

De voorzitter heeft in Antwerpen zijn bonen te week gelegd bij de socialisten, meer bepaald bij SP.a Schepen Voorhamme, maar het IPV zelf, Stampmedia -ultra linkse pamperspers- alsook de VJV vzw zijn allemaal bedrogen uit het verhaal gekomen. Het IPV was, mede het afschaffen van de subsidies door minister van media Ingrid Lieten, het ergst getroffen maar óók de Vlaamse Journalisten Vereniging werd prompt aan de deur gezet en mocht haar wonden likken. Er diende in extremis een onderkomen gezocht en dat werd bij Alfacam te Lint gevonden. Heeft de Voorzitter zich dan in SP.a Schepen Voorhamme vergaloppeerd? Al meer dan één jaar legt Walter

meer **04**

 meer p. 4

van

03

weinig
mogelijk
te wil

zien. Bij een andere gelegenheid zei diezelfde Mark Vandelooverbosch: "Er zijn veel te veel journalisten". Met alle respect voor de goede bedoelingen van onderzoeksjournalist Denise Van Den Broeck; maar ze is wel lid van de Vlaamse Vereniging Journalisten, een vereniging die de Vlaamse Journalisten Vereniging vzw tot op heden niet wil erkennen en op het terrein liever kwijt is dan rijk. Bovendien vinden we bij de leden VJV nóg meer beroepsjournalisten die waarschijnlijk binnen de VJV vzw als "spion" fungeren. De VVJ zei ooit dat op het adres aan de Grote Markt 40 een frituur is ondergebracht waar iedereen zich een perskaart kan aanschaffen. Als er dan VVJ leden van die frituur lid zijn, zegt dat heel veel over de Vlaamse Vereniging van Journalisten. De deontologische code is opgesteld door een orgaan dat in de schoot van de VVJ werkt -RVJ-, dat niet bij wet is opgericht, betaald wordt door de mediahuizen en de politiek, de facto niet afhankelijk is en bijgevolg niet over anderen, niet leden, kan oordelen. De VJV vzw moet zichzelf ook de vraag stellen waarom zij niet zelf, in de schoot van de vereniging, activiteiten kan organiseren die van journalistiek belang zijn. Heeft de VJV vzw in haar rangen geen elementen die van wangen weten?

Erik Verbeeck

van p. 3

Van Den Branden op alle manieren zijn gewicht bij minister Lieten in de schaal en keek aanvankelijk argwanend toen Morsum Magnificat op de proppen kwam. Wordt het weer een socialistische teleurstelling? Journalisten moeten voorzichtig zijn met politici. Beseft de voorzitter van de Vlaamse Journalisten Vereniging vzw onvoldoende, dat het onaanvaardbaar is, dat in het bestuur van de VJV vzw politiek gemandateerden -Vlaams Belang- zetelen? Beseft de voorzitter dat linkse -de socialisten- en ultra linkse -de groenen- allergisch zijn voor het Vlaams Belang? Beseft voorzitter Walter Van Den Branden voldoende dat in het bestuur van een journalistenvereniging politiek gemandateerden niet thuis horen en dat dat gegeven nefast is voor onderhandelingen met de politieke overheden, vooral de socialisten? Is het niet vreemd dat bestuursleden, die voor eigen rekening commerciële activiteiten ontwikkelen, a priori óók hun activiteiten bij herhaling in de VJV vzw mogen ontwikkelen? Of die -commerciële- activiteiten in de schoot van de vereniging gratis zijn, zou de vereniging boekhoudkundig moeten aantonen. Tijdens de A.V. in het Novotel te Antwerpen, mocht een VJV bestuurslid een onderdeel van zijn commerciële activiteiten aan Bart De Wever promoten, recent in Gent idem dito aan de Gentse Schepenen Peeters. Is dat niet té veel van het goede?

De Vlaamse Journalisten

Vereniging vzw en de voorzitter rollen permanent de rode loper uit voor minister Lieten en haar medewerker-s-. De VJV gaat al meer dan twee jaar op de knieën

door de overheid en 50% door de mediabonzen is opgericht, dus zéker niet onafhankelijk kan oordelen, het heeft bovendien geen wettelijk kader. De RVJ kan over

CULINAIR : Geslaagd.

Novotel : Kelder uit de 17e eeuw.

voor de VVJ en dat allemaal om toch maar erkend te worden en zich aan de deontologische code van RVJ te laten onderwerpen om zodoende misschien een symbolische subsidie te ontvangen. Waarom moet de Vlaamse Journalisten Vereniging vzw persé haar onafhankelijkheid op het spel zetten voor een symbolische subsidie? Heeft de VJV vzw met haar krenterige schatkist-bewaarder niet bewezen, geen subsidie nodig te hebben. Waarom kan de VJV vzw dan niet financieel, de facto journalistiek, onafhankelijk blijven?

De strijd om de toepassing van "hun" deontologische code.

De verplichting dat iedere journalist zich aan de deontologische code, ondermeer ontworpen door de peetvader van de RVJ, Dirk Voorhoof, en zijn kompaan Logebroeder Filip Voets, is enkel en alleen een natte droom van deze laatste. De RVJ vzw is een orgaan dat via de VVJ voor 50%

andere journalisten, niet leden, die hun deontologische code niet hebben onderschreven, niet oordelen. De wijze waarop zij "beslissingen" nemen is juridisch onjuist. Zij stellen zich op als een rechtbank en dat zijn ze niet. Bijgevolg mag de Vlaamse Journalisten Vereniging zich, in ruil voor een symbolische vergoeding, niet laten inpakken, mag de deontologische code niet aanvaarden en moet totaal onafhankelijk blijven. De Grondwet en het EVRM kunnen voldoende als leidraad worden gebruikt om aan journalistiek te doen. De tijd is nu gekomen dat de VJV vzw kleur bekend en desnoods haar rechten via juridische weg afdwingt. Is er na meer dan veertig jaar -dat de VJV vzw bestaat- niet genoeg getreuzeld? Journalisten, leden van de VJV, moeten hun werk kunnen doen, los van de VVJ die zich als de éniige, de beste en de grootste aanziet en alle andere journalisten condito sine qua non, verplichten hun regels te aanvaarden.

Erik Verbeeck ©

ABDIJREFTER - Deze zaal fungeerde eeuwenlang als refter van de zusters. Op de voorgrond het grafmonument van Hugo II -overleden in 1232- en Burggraaf van Gent van 1227 tot 1232.

Het STAM.

Na de uitstekende lunch was het dan tijd voor het geplande bezoek aan het Gentse Stads museum, het STAM. De heenweg gebeurde per taxiboot, een tochtje van een kwartier over de Leie. Het STAM werd ondergebracht in de unieke gebouwen van de vroegere Bijlokeabdij die onderdak bood aan de Cisterciënzerzusters die op dezelfde site in het Bijlokehospitaal werkten. Het was in 1982 dat het ziekenhuis verhuisde naar het AZ Jan Palfijn, maar de zusters bleven in de abdij wonen tot 2001. De plannen om in deze gebouwen een museum onder te brengen ontstonden eind jaren 90 en na de nodige - financiële- problemen konden in oktober 2010 uiteindelijk de deuren geopend worden.

Het museum.

Wie een bezoek brengt aan Gent moet zeker ook het STAM aandoen. Te beginnen met de

introduktieruimte, waar de bezoeker over een enorme luchtfoto van het Gent van vandaag loopt, komt de bezoeker vervolgens in de zaal waar de oudste stadskern centraal staat met steensculpturen en geschriften stammend uit de periode tot 1200. Door de lakenhandel en de graanopslag groeide Gent in de middeleeuwen uit tot een van de grootste steden van Europa waarvan in zaal twee nog vele bewijzen te vinden en te bewonderen zijn. Ook de zaal waar de bezoeker binnenkomt in de periode van 1600 tot 1800 -zaal drie- is boeiend met schilderijen, processietoorts en gravures uit de tijd dat in Gent grootse festiviteiten werden georganiseerd. Alle tentoongestelde objecten stralen rijkdom uit en brengen het publiek terug naar de tijd dat Gent een economische heropbloei kende. Na 1800 barstte Gent werkelijk uit haar voegen en groeide uit tot een industriestad. In

tentoonstellingsruimte vier worden daarvan verschillende objecten getoond zoals oude munten en gebruiksvoorwerpen. Na WWII nam de textielnijverheid af en kreeg Gent de aanblik van een troosteloze industriestad echter, door nieuwe economische activiteiten, groeide Gent uit tot een belangrijke haven- en onderwijsstad die het vandaag nog altijd is. De geschiedenis van deze periode vindt de bezoeker in zaal vijf. Het Gent van de toekomst wordt weergegeven in de zesde en laatste zaal, de toekomstzaal, waar momenteel de oude dokken centraal staan. Via een multitouchtafel kan de bezoeker al een blik werpen op het Gent van de toekomst.

De vroegere functies.

Ook de vroegere ruimten van de abdij zijn opengesteld voor het publiek. Aanraders zijn zeker de vroegere

gotische refter van de zusters met muurschilderingen en het grafmonument van Hugo II, Burggraaf van Gent en de abdijskerk maar ook de Keizer Karel zaal en de zaal waarin het verhaal van de diefstal van het paneel "de rechtvaardige rechters" uit het schilderij "Het Lam Gods" wordt verteld, zijn zeker de moeite waard. Vooral in de vroegere refter en de abdijskerk wordt de bezoeker teruggeplaatst naar lang vervlogen tijden en geeft hem de kans even stil te staan bij wat is geweest. Kortom het bezoek aan het STAM was een voltreffer en zeker voor herhaling vatbaar. Het enige minpuntje, als men daar al van kan spreken, was de tijd. Om alles te zien moet zeker vier tot vijf uur worden uitgetrokken, spijtig genoeg werd voor dit bezoek slechts anderhalf uur gereserveerd.

Links naar websites ivm dit artikel
<http://www.flw.ugent.be/cie/bogaert/bogaert32.htm>

Beloning der martelaren.

Als we de Islam mogen geloven, worden martelaren in het hiernamaals bedacht met de grootste beloningen, de dood zal zo goed als pijnloos verlopen en aanvoelen als een muggenbeet. Het zou blijken, dat met elke martelaar dertig

maagden naar het paradijs gaan, Bin Laden verneemt dat de Maagden in het Klooster zitten. Cartoonist Bob Vincke en ook lid van de Vlaamse Journalisten Vereniging vzw, tekende voor deze aangelegenheid voor deze redactie onderstaand cartoon,

<http://www.bobvincke.be/>
bob.vincke@elenet.be